

תת"ע (עכו) 11947-06-25 - מדינת ישראל נ' סקר חוג'יראת

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 11947-06-25 מדינת ישראל נ' חוג'יראת

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

מאשימה באמצעות עו"ד מדינת ישראל
ליה שושן
נגד

נאשם באמצעות עו"ד אלי סקר חוג'יראת
מלכה
החלטה

1. הונחה לפני בקשה לביטול כתב אישום מחמת פגם או פסול בכתב האישום.

2. הסנגור טוען כי נפל פגם מהותי בכתב האישום שנמסר לנאשם במעמד ביצוע העבירה (נ/1). זאת נוכח טעות בסעיף העבירה שיוחס לנאשם בדוח, סעיף 10(א) "לתקנות התעבורה" חלף סעיף 10(א) "לפקודת התעבורה". עוד הוסיף וציין הסנגור כי הנאשם הופתע מפקיעת רישיונו. לטענתו לא נשלח לו כל מכתב המידע אותו בדבר הפקיעה וכעת הוא פועל להסרת המחדל מול משרד הרישוי.

המאשימה טענה מנגד כי כתב האישום שהוגש בתיק מייחס לנאשם עבירה של פקיעת רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה. אם הנאשם כופר וטוען שרישיונו בתוקף עליו לקבוע התיק להוכחות.

הכרעה

3. סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש] התשמ"ב-1982, עניינו טענה מקדמית של פגם או פסול בכתב האישום.

כב' השופט י' קדמי בספרו 'על סדר הדין בפלילים' בעמ' 1279 בהתייחסו ל"הוראות החיקוק" בכתב האישום מצוין כי פירוט הוראות החיקוק בכתב האישום נושא היום אופי פורמלי בעיקרו. עם זאת עדיין שמור להן תפקיד ענייני בכך שהן משלימות את תמונת ההתרחשות המיוחסת לנאשם בפרשת העובדות וכי חוסר דיוק בציון הוראת החיקוק, עלול להטעות את הנאשם ולהניעו לנקוט קו הגנה, שאינו הולם את הוראת החיקוק האמיתית אליה מתכוונת התביעה.

בע"פ 1292/90 שלומית מאיר נ' מדינת ישראל, מה(3) 573 (1991) (להלן - עניין מאיר) שם הואשמה המערערת בעבירה על "תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תש"ל-1970" על אף אין תקנה כזו, נקבע כי מדובר בטעות באיזכור שאין בה לפסול דיון. בית המשפט שם הפנה בעניין זה להחלטת כב' השופט הנשיא שמגר ברע"פ 72/87. אשר לטענת הסנגור שלפיה אין די בציון תמרוך ב-29 בדוח ולא ברורה משמעותו, נקבע כי מפרק העובדות ידעה המערערת בבירור במה הואשמה, מה עוד שיכלה לדרוש הבהרה מבית המשפט אם ביטוי מסוים לא היה בהיר לה.

בענייננו, לא מצאתי מקום לחשש שמא הגנתו של הנאשם קופחה.

ראשית, בכתב האישום שנמסר לנאשם במעמד האירוע פורטה הוראת החיקוק המיוחסת לנאשם ונפלה אך "טעות סופר" באיזכור מקור ההוראה. מפרק עובדות כתב האישום בדוח עלתה בבירור האשמה המיוחסת לנאשם ונרשם שם: "נהגת ברכב הנ"ל שתוקף רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו שרישיון נהיגה פקע בתאריך 15.3.23".

שנית, בכתב האישום שהוגש לבית המשפט נרשמה הוראת החיקוק הנכונה, סעיף 10(א) "לפקודת התעבורה".

יתירה מכך, ההליך מצוי בשלב ראשוני בו טרם ניתן מענה לכתב האישום. כעולה מהדיון ההגנה מודעת לעבירה המיוחסת לנאשם ולא ניתן לומר בשלב זה כי הטעות האמורה הניעה הנאשם לנקוט בקו הגנה מוטעה שאינו הולם את הוראת החיקוק אליה התכוונה התביעה.

במכלול נתונים אלה אני סבורה כי אין מדובר בפגם מהותי שיש בו כדי להביא לביטול כתב האישום. נוסף לכך, כפי שהתוותה הפסיקה, הנאשם יכול היה לדרוש בעניין הוראת החיקוק הבהרה מבית המשפט.

לפיכך, הבקשה נדחית.

נקבע דיון להקראה ליום 16.2.26 בשעה 13:00.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אלול תשפ"ה, 10 ספטמבר 2025,
בהעדר הצדדים.